

Een Vlaams wasvoorschrift

De 'Van heinde en ver'-schrijver is van mening dat het hoog tijd wordt dat we dit jaar eens allemaal onze bijenkap een goede reinigingsbeurt geven. Dat ding ziet er niet uit: vuil, was, kleverige honingresten en propolis van jaren hebben zich op onze eens zo maagdelijk witte sluiers of kappen vastgezet. Heus, het is zo. Het Belgische imkersblad met de twee namen, Vlaams Imkersblad-De Vlaamse Imker (2000/10), komt ons te hulp met een eenvoudig, goedkoop en effectief wasvoorschrift.

Vul een wasteil voor de helft met lauwwarm water. Los daarin een kilogram soda op. Leg de kap (de Vlamingen hebben daar het leuke woord 'kapruin' voor) er in en dompel hem goed onder. Laat de boel nu zo'n twee uur weken en wrijf af en toe op de hardnekkigste propolisvlekken. U zult zien dat de propolis oplost. Soms is het moeilijk alle propolis weg te krijgen. We halen daarom de kapruin uit de soda-oplossing en wringen die een beetje uit (voorzichtig met het vizier). Vervolgens dompelen we hem ongeveer een uur lang onder in een bak met een paar emmers lauw water en een flinke scheut bleekwater. Daarna uitspoelen in koud water en nat ophangen om te drogen. Bij sommige sluiers zit in de hoed een metalen ring, maar die kan je gewoon laten zitten.

U zult zien dat de kapruin er zo goed als nieuw uitziet, zegt het Vlaamse blad en -voeg ik er zelf hoopvol aan toe- de bijen zullen u voortaan nog zachtaardiger dan ze al waren tegemoet vliegen!

Bijen zijn meer waard dan u denkt

Vorig jaar hield Peter Fluri, medewerker aan het instituut voor bijenteelt in Liebefeld, voor de Duits-Zwitserse en Raeto-Romaanse imkersvereniging een interessant referaat over de biologie, ecologie en economie van de bestuiving door bijen. Fluri wees er op dat het grote belang van de bestuiving door honingbijen pas heel geleidelijk en tamelijk laat is erkend. Toen de Duitse botanicus Christian Sprengel (1750-1816) in 1793 als eerste in zijn boek 'Das entdeckte Geheimnis im Bau und in der Befruchtung der Blumen' beschreef dat de kruisbestuiving van bloemen door bijen en andere insecten onontbeerlijk is, werd hem die ontdekking door zowel de politiek als de kerk niet in dank afgenomen. Volgens de toen geldende moraal waren deze op de natuur gerichte waarnemingen verdacht. Hij werd zelfs als leraar ontslagen. Sprengels waarnemingen werden vergeten tot Charles Darwin (1809-1882) er weer de aandacht

op vestigde en ze verder ontwikkelde; tegenwoordig zijn ze algemeen aanvaard. Sinds kort zijn we zelfs in staat te berekenen hoe groot de bijdrage is die de bijen door hun bestuivingswerk leveren aan zowel de gekweekte als wilde planten en daarmee tegelijkertijd aan het gehele ecosysteem. Volgens Fluri schat men dat deze bijdrage per bijenvolk in geld en per jaar uitgedrukt ongeveer f 2.100,- bedraagt. In Engeland ontvangen de imkers per bestuivingsvolk vijfhonderd gulden voor plaatsing in de boomgaarden. Wat er in Zwitserland betaald wordt zegt Fluri niet, maar misschien leiden zijn opmerkingen ooit nog eens tot enkele bruikbare suggesties. Een bestuivingspremie van een paar honderd Zwitserse franken per volk hoeft geen overdreven prijs meer te zijn, voegt de redactie van de SBZ(2000/12) er nog aan toe.

133

Een honingrestaurant

Even ten noorden van Berlijn bevindt zich in het 'Hotel Haus Chorin' een restaurant dat de 'Immenstube' heet. Het is in Duitsland het enige in zijn soort waar alles in het teken van de bijen staat. Op planken langs de wanden staan allerlei soorten honing en de spijkskaart wordt geheel door honing bepaald. In elk voor-, hoofd- en nagerecht wordt honing verwerkt. Komkommersoep bijvoorbeeld wordt gekruid met dille en acaciahoning. Pompoensoep wordt op smaak gebracht met basilicum en zomerbloesemhoning. Je kunt er een varkenskotlet eten met een korstje van mosterd en honing of een keus maken uit allerlei vis- of wildgerechten in combinatie met groenten en sausjes waarin honing verwerkt is. Wie liever vegetarisch eet kan hier terecht voor onder andere volkorenpannenkoeken met acaciahoning en schorseneren. (*Das Bienenmütterchen* 2000/12).

Waarom koninginnenteelt noodzakelijk is

1. Eenvoudig, omdat men dikwijls een koningin nodig heeft.
2. Omdat wij met haar hulp de prestatie hooger op kunnen voeren.
3. Omdat de koningin de gewichtigste helpster is, in den strijd tegen bijenziekten. (uit 'Van heinde en Ver' in *De Practische Imker*, 1924).